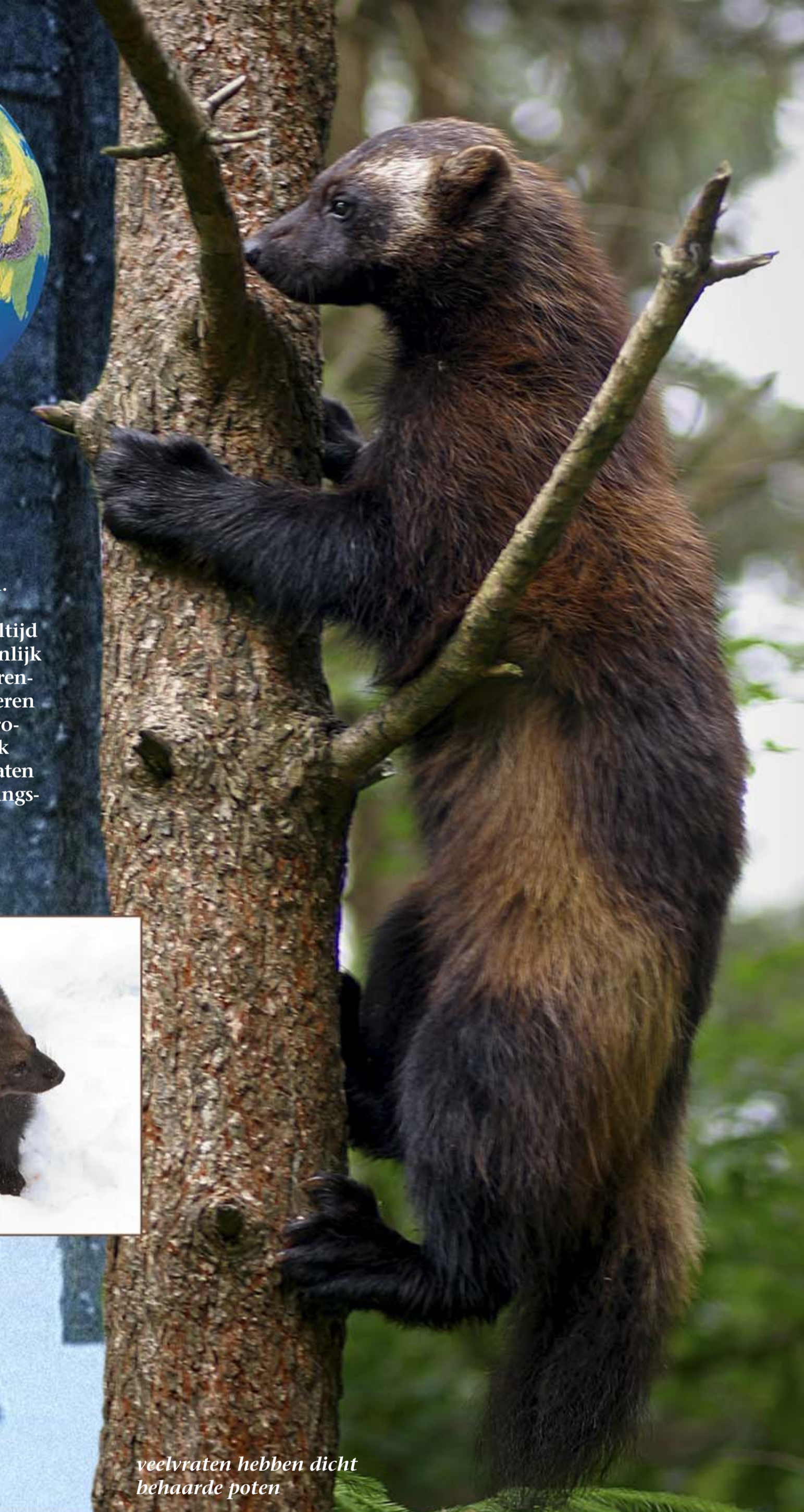

Vraatzuchtige veelvraat?

Veelvraten leven op de koude, uitgestrekte toendra's van Canada, Scandinavië en Siberië. Hoewel ze qua uiterlijk een beetje op een beer lijken, zijn ze de grootste soort van de wezelfamilie. Andere wezelachtigen zijn de nerts, wezel, marter, otter en de das.

Vraatzucht?

Van oudsher worden veelvraten in een kwaad daglicht gesteld. Ze werden gezien als genadeloze moordenaars met een onbegrensde vraatzucht. In werkelijkheid zijn veelvraten voor een groot deel afhankelijk van aas en kleine prooidieren. In koude winters vechten ze echter wel eens met een beer of een groep wolven, om hun voedsel te verdedigen. Ze kunnen dan zelfs rendieren aanvallen. De naam veelvraat is een verbastering van het oud-Noorse woord 'fjellfrass', wat rotskat betekent.

Sneeuwschoenen

Veelvraten zijn zoogangers (ze lopen op hun voetzolen), ze hebben erg brede en dik behaarde

poten. Met deze sneeuwschoenen zakken ze nauwelijks weg in de dikke, zachte sneeuw. Daardoor zijn ze hun gehoevde prooidieren vaak te snel af, want die zakken diep in de sneeuw weg. Veelvraten leggen per dag vaak grote afstanden af in hun uitgestrekte territorium (100 tot 1.500 km²). Met hun brede poten kunnen veelvraten ook perfect hopen in de sneeuw graven. Bij slecht weer schuilen ze daarin. Ook brengen de vrouwtjes er hun jongen ter wereld.

Bedreigd

Vroeger kregen mensen voor elke gedode veelvraat een beloning, net als dat voor veel andere roofdieren het geval was. Hierdoor nam hun aantal in het wild sterk af. Rond 1970 kreeg de veelvraat in het grootste deel van zijn verspreidingsgebied een beschermde status. Sindsdien is het aantal veelvraten in het wild nauwelijks toegenomen. Er leven nog slechts zo'n 2.000 veelvraten in Scandinavië en Siberië. Illegale jacht door rendierhouders en schapenboeren is hier de belangrijkste oorzaak van.

Veelvraten en dierentuinen

Veelvraten komen niet veel voor in dierentuinen. Verdeeld over 25 parken leven slechts 60 dieren. Dit komt onder andere doordat veelvraten niet altijd evengoed te zien zijn in hun verblijf (het zijn eigenlijk schemerdieren, en ze leven solitair). Toch doen dierentuinen er alles aan om deze bijzondere toendradieren te beschermen. Daarom werd een Europees fokprogramma (EEP) opgezet. De veelvraten in GaiaPark doen ook mee in dit fokprogramma. Hoewel veelvraten zo'n 2-4 jongen per keer krijgen, is hun voortplantingsnelheid (ook in het wild) erg laag.

... scherp zicht,

... goede conditie,

... scherpe tanden,

... een écht roofdier

door het eten van botten, breekt er wel eens een tand af

een veelvraat is 1 m lang en 40 cm hoog; hij weegt 20 tot 35 kilo

Vielfrass

Vielfrasse leben auf den weiten, kalten Tundren Kanadas, Skandinaviens und Russlands. Obgleich sie äußerlich Bären ähneln, sind Vielfrasse die grössten Vertreter der Marderfamilie. Zu den Marderartigen gehören Nerze, Wiesel, Marder, Otter und Dachse.

Fresssucht?

Vielfrasse haben eine schlechten Ruf. Vor allem früher sah man sie als gnadenlose Mörder mit grenzenloser Fresssucht. In Wirklichkeit sind Vielfrasse hauptsächlich auf Aas und kleine Beutetiere angewiesen. In kalten Wintern kämpfen sie jedoch sogar mit Bären oder Wölfen, um ihre Beute zu verteidigen. Auch kann es vorkommen, dass sie Rentiere angreifen. Der Name Vielfrass stammt vom altnorwegischen Wort "fjellfrass" ab, was "Felskatze" bedeutet.

Sneeuwschoen

Vielfrasse sind Sohlengänger (d.h. sie laufen auf ihren Fusssohlen) und haben sehr breite, stark behaarte Pfoten. Mit diesen "Sneeuwschuhen" sinken sie kaum im Schnee ein. So sind sie meist schneller als ihre Beutetiere auf Hufen, denn die sinken tief im Schnee ein. Vielfrasse legen in ihrem grossen Territorium (100-1.500km²) in einem Tag oft weite Strecken zurück. Mit ihren breiten Pfoten können Vielfrasse gut im Schnee Höhlen graben. Bei schlechtem Wetter ziehen sie sich in diese Höhlen zurück. Die Weibchen bringen dort ihre Jungen zur Welt.

Bedroht

Wie für viele andere Raubtiere wurde früher für jeden toten Vielfrass eine Prämie gezahlt. Dadurch wurden die Bestände in der Natur stark reduziert. Um 1970 wurde der Vielfrass fast im gesamten Verbreitungsgebiet unter Schutz gestellt.

Seither hat sich der Bestand in der Natur kaum erholt. In Skandinavien und Russland leben nur noch etwa 2.000 Vielfrasse. Als Hauptgrund gilt die illegale Jagd der Rentierhalter und Schäfer auf den Vielfrass.

Vielfrasse im Zoo

Vielfrasse sind selten in Zoos. Nur etwa 60 Vielfrassen werden in 25 Zoos gehalten. Ein Grund dafür ist die Tatsache, dass Besucher den Vielfrass im Zoo wenig zu sehen bekommen, da es sich um Dämmerungstiere handelt, die als Einzelgänger leben. Trotzdem setzen sich Zoos intensiv für die Rettung dieser seltenen Tundrabewohner ein. Deshalb gibt es ein Europäisches Erhaltungszuchtprogramm (EEP), an dem sich auch GaiaPark beteiligt. Obwohl Vielfrasse 2-4 Junge pro Wurf bekommen, pflanzt sich die Art insgesamt langsam fort - sowohl im Zoo als auch in der Natur.

Gluttons?

Wolverines are the largest mustelids, the carnivore group that includes otters, weasels and badgers. They occur in the arctic tundras of Europe, Asia and North America and are extremely well adapted to life in the cold. Thick, furry feet allow them to walk on the snow without sinking in. Wolverines suffer from a bad reputation; they were considered to be brutal killers. In reality, they live mostly on carrion and small animals. They do have a ferocious temper and will fight with wolves and bears to protect their food. It is this temper that probably gave them a bad name.

veelvraten hebben dicht behaarde poten

Threatened

People feared the wolverine and hunted them to protect their livestock. Their numbers decreased dramatically, but although they have been officially protected since about 1970, wolverines are still rare. They are not kept in many zoos either. In order to maintain a healthy zoo population, a European breeding programme (EEP) was initiated. The GaiaPark wolverines are part of this programme.

